

Εύπνησα και τρίβω τα μάτια μου, καλημέρα
Τώρα πρέπει να 'μαι κάπου στα 10
Μάλλον είδα επιάλτη γιατί νιώθω την επίδρωση
Ελπίζω μες στην μέρα μου να μην έχει επίδραση
Από μικρός ένα κεφάλι γάμησετα
Σαν μια μπάλα που χτυπήθηκε με στέκα
Στο σπίτι μια πολυθρόνα, ένα γραφιάκη, ένα παλιό κασετόφωνο και μια παλιά κα
σέτα
Αυτό εδώ είναι αφιερωμένο στους γονείς
Αυτή εδώ είναι η κασέτα της ζωής μου
Ακόμη περιμένω να κάτσουμε να μιλήσουμε
Ακόμα περιμένω να τα βρούμε να τα λύσουμε
Αυτές εδώ οι πληγές δεν ακουμπιούνται
Βρήκα τους φίλους μου στο πάρκο να τρυπιούνται
Τριγύρω αδιάφοροι το παίζουν πως λυπούνται
Μα τι έκανα εγώ να με θυμούνται;
Είδα τα ναρκωτικά, είδα την βία και τα γήπεδα
Τους πιο βρώμικους μπάτσους στα κρατητήρια
Άρχισα να βλέπω αλλιώς τα όρια που αλήτευα
Στην φυλακή τα βλέπεις όλα επίπεδα
Έξω επικρατεί κακία γλυκιά μου
Μέχρι να ξεκόψω είχα τα ψυχολογικά μου
Τώρα οι μπάτσοι ξέρουν την ταυτότητα μου από την μάτια μου
Αναλλοίωτος στον χρόνο, μαγκιά μου
Δεν σήκωνα μύγα στο σπαθί μου
Τσακωνομουν με όλους
Δεν άκουγα συμβουλές
Δεν είχα χρόνο για όλους
Δεν εμπιστεύομαι εύκολα μα κρατάω σφιχτά σαν φυλαχτό από το πιο μικρό στο μι
σό μεγάλο μυστικό τους
Και ενώ όλο θέλω κάτι παραπάνω
Μετανιώνω όποτε το παρακάνω
Στο σχολείο και στην δουλειά δεν τα έκανα όλα καλά
Μα και μετά από αυτά τώρα τι κάνω;

Τώρα που έλαμψα στον ουρανό σαν ψάρος
Τώρα που το διασχίζω σαν γλάρος
Τώρα που θες να είσαι μαζί μου κουρσάρος
Τώρα σε χαιρετάω σαν φαντάρος
Με ρώτησες ποτέ πώς πήρα το θάρρος;
Πώς ένιωθα όταν ήμουνα βάρος;
Πώς έβγαλα από πάνω μου όλο το άγχος;
Πόσο σκεπτόμουν να με πάρει ο χάρος
Δεν κοιτάς άμα ντραπώ ή το ποσό πονάω
Μόνο το πόσα θα πω και το ποσό αγαπάω
Όχι που θα στηριχτώ μα το ποσό θα στηρίξω
Και την ευχή και την κατάρα θα στην ρίξω
Για τον πρώτο και τον τελευταίο πιστό μου
Για όσους μπλέκονται
Αυτό εδώ το γραπτό είναι το μεγάλο ευχαριστώ μου
Είναι όσα προσευχόμουν στον Χριστό μου

Μάνα, πατέρα με συγχωρείς
Τώρα κατάλαβα κάνεις ό,τι μπορείς
Μαθαίνεις με την πορεία όπως και εμείς
Δεν είναι τόσο εύκολο να γίνετε γονείς
Παιδί μου πάρε την σωστή απόφαση

Εδώ που ζούμε οι Ούννοι έκαναν απόβαση
Περιορίζουν την νοημοσύνη και την όραση
Μα πλέον τους γαμάω στην ακρόαση
Μένω δίπλα σου και στέκομαι βράχος
Οικογένεια, φίλοι, σωστό και λάθος
Διορθώνω και δαμάζω με πάθος
Και ας ξέρω πως δεν λειτουργεί κατά βάθος
Πώς αλλάζουν όλα, κάνεις ένα βήμα πίσω κοίτα
Πώς [?] μάτια από την πίεση και την πίκρα
Τελικά τι είναι νίκη και τι είναι ήττα;
Τι νόημα έχει αν δεν μοιραστείς την πίτα;
Έτσι έμαθα να ζω και εγώ χρόνια την χρονιά
Από την ζωή βγαλμένες μπάρες που λυγίζουν κορμιά
Πριν λίγο αναρωτιόμουν αν πρέπει να αναφέρω πως αυτό εδώ όταν το έγραφα με π
ήραν τα ζουμιά
Παίρνω μια ανάσα, βλέπω καθαρά
Πρέπει να μιλήσω στα παιδιά
Το κεφάλι από την άλλη να γυρνάω όπου παίζει βρωμιά
Για να έχει πάντα στόμα για όσους δεν έχουν μιλιιά
Τι είναι αγάπη, τι είναι ρουφιανιά, τι δίκαιο, τι άδικο, και τι πραγματικά π
ονά;
Να προσέχει με τα γούστα σου ό,τι κάνεις να έχει μπέσα
Να 'ναι άγγελος στην κόλαση μας μέσα
Στα δύσκολα, στα εύκολα μαζί
Μεγαλώνουμε μαζί
Λίγοι και αληθινοί, γάμησετα
Έχω ακόμη σπίτι το ίδιο κασετόφωνο απλά εγώ παίζω ανάποδα την κασέτα (Immune
)

Τώρα που έλαμψα στον ουρανό σαν ψάρος
Τώρα που το διασχίζω σαν γλάρος
Τώρα που θες να είσαι μαζί μου κουρσάρος
Τώρα σε χαιρετάω σαν φαντάρος
Με ρώτησες ποτέ πώς πήρα το θάρρος;
Πώς ένιωθα όταν ήμουνα βάρος;
Πώς έβγαλα από πάνω μου όλο το άγχος;
Πόσο σκεπτόμουν να με πάρει ο χάρος
Δεν κοιτάς άμα ντραπώ ή το ποσό πονάω
Μόνο το πόσα θα πω και το ποσό αγαπάω
Όχι που θα στηριχτώ μα το ποσό θα στηρίζω
Και την ευχή και την κατάρα θα στην ρίξω
Για τον πρώτο και τον τελευταίο πιστό
Για όσους μπλέκονται
Αυτό εδώ το γραπτό είναι το μεγάλο ευχαριστώ μου
Είναι όσα προσευχόμεν στον Χριστό μου